

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Бургас, 20.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Симеон С. Михов

при участието на секретаря Стойка Д. Вълкова
като разгледа докладваното от Симеон С. Михов Гражданско дело №
20212100102014 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по повод искова молба от Т. А. С. с ЕГН *****, чрез законния □ представител нейната майка А. С. Й. с ЕГН *****, с адрес: гр.К., кв. И. *, чрез пълномощник адв.Ганчо Ганев с личен номер 1700373010 при АК-София, със съдебен адрес: гр.София, ул. „Лавеле“ № 19, ет.3 против Б. Й. В. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр.С. **, ул. „Р.“ № *, ет.*, ап.*, с адрес за призоваване по месторабота: гр.Б., кв.В., ул. „А.С.“, чрез управителя на УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД, ЕИК 200800019, представлявано от управителя д-р Х. К. Якимов, чрез пълномощник адв. Мариана Антимова Досева с личен номер 1300007430 от АК-Враца, с посочен електронен адрес, П. Д. Ч., с адрес за призоваване по месторабота: гр.Б., кв.В., ул. „А.С.“, чрез управителя на УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД, ЕИК 200800019, представлявано от управителя д-р Х. К. Якимов, чрез пълномощник адв. Милен Козарев от АК-Бургас, със съдебен адрес: гр.Бургас, ул. „Гладстон“ № 1, ет.1 и УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД, ЕИК 200800019, представлявано от управителя д-р Х. К. Якимов, чрез пълномощник адв. Елена Методиева Кокаларова от АК-Бургас, със съдебен адрес: гр.Бургас, ул. „Васил Левски“ № 16, ет.3, офис 309, да бъдат осъдени ответниците солидарно да заплатят обезщетение за неимуществени вреди в

размер на 120 000 лв. за претърпени болки и страдания вследствие на некачествено лечение на вродена луксация на тазобедрената става вляво довела до гнойна рана, фистула и последващ остеомиелит през периода от 05.09.2015г. до завеждане на исковата молба, сумата от 925.60 лв. предявени частично от 2425.60 лв. имуществени вреди, мораторна лихва върху сумата от 120 000 лв. от 05.09.2015 до завеждане на исковата молба, ведно със законната лихва върху претендираните суми от завеждане на исковата молба до окончателното заплащане. Според исковата молба, на 30.08.2015 г. Т. С. е постъпила за планова операция в УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД на вродена луксация на бедрото едностранно, вдясно. На 31.08.2015г. е било извършено оперативно лечение с подробно описани процедури, с оператор д-р Б. В.. На 05.09.2015г. пациентката е била изписана без усложнения, като на 29.09.2015г. при явяването си на контролен преглед и сваляне на гипсовата имобилизация е установено, че раната събира гной. Въпреки стриктното следване на лекарските предписания, на 18.05.2016г. Т.С. отново постъпва в лечебното заведение с диагноза „Неуточнено усложнение, свързано с вътрешно ортопедични протезни устройства, импланти и трансплантанти“. Предприето е било ново оперативно лечение с подробно описани процедури. Въпреки това, състоянието на пациентката не се подобрява. На 24.10.2016г. ищцата постъпва в МБАЛ „Хаджи Димитър - Сливен“, с установени две фистули с гноевидна секреция. На следващия ден отново е била предприета оперативна интервенция, с описани процедури. На 20.02.2017г. детето отново е постъпило в лечебното заведение с диагноза „Osteomyelitis femoris dextra“. На 21.02.2017г. отново е извършена оперативна интервенция с описани процедури, но на 08.08.2019г. детето е постъпило в Университетска специализирана болница за активно лечение по ортопедия „Проф. Б.Бойчев“ ЕАД – София.

Ищцата Т.С. е с определена 50 % трайно намалена работоспособност за срок от една година поради вродена луксация на дясна тазобедрена става, като към 31.08.2015г. е с незавършен етап на лечението, видно от експертно решение № 0969/ от зас.№ 039/ 25.02.2016г. на ТЕЛК общи заболявания към МБАЛ „Иван Селимински“ АД – Сливен. Последвали са нови преосвидетелствания от ТЕЛК с решение № 1644 от зас.№ 065/ 06.04.2017г. и решение № 3013 от зас.№ 111/ 21.06.2018г. със същата диагноза, всяко за по още една година. Ищцовата страна счита, че неправилното лечение

на вродената луксация на бедрото и неспазването на медицинските изисквания за извършване на първоначалната операция са причина за получената от детето вътрешно костна инфекция загноясване на оперативната рана на оперираното бедро от екипа на д-р Б.В. и асистент д-р П. Ч.. Ищцата не само е търпяла досега, но и ще търпи в бъдеще болки и страдания с изключително висока интензивност, въпреки приеманите и досега обезболяващи. Неудобства изпитва и майката на детето – А. Й., принудена да се грижи денонощно за дъщеря си. Допълнително с уточняваща молба вх.№ СД-02-05/ 394/ 06.04.2021г. на ОС-Сливен (л.9-10 по гр.д.№ 133/2021г. по описа на ОС-Сливен) е заявено, че отговорността на болничното заведение произтича от чл.49 от ЗЗД и е обективна, гаранционно-обезпечителна и безвиновна. Същата е обусловена от вината на прекия причинител съобразно чл.45 от ЗЗД и е причинена при или по повод възложената работа. Затова и ответниците следва да отговарят солидарно за причинените имуществени и неимуществени вреди.

Постъпилият писмен отговор от пълномощник на ответника Б.В. съдържа възражение за погасяване на претенцията поради изтекла давност, доколкото деянието е извършено на 31.08.2015г., а исковата молба е предявена пред ОС-Сливен на 03.09.2020 г. Претенциите за лихви също следва да се считат за погасени поради изтичане на по-кратката 3-годишна давност. По същество исковете се оспорват изцяло както по основание, така и по размер, вкл.поради липса на причинно-следствена връзка между извършените от ответника действия и настъпилите последици за ищцата. В исковата молба изобщо не са посочени каквито и да е било конкретни действия или бездействия от страна на лекуващия екип, които да са довели до болки и страдания за детето. Изложеното представлява подмяна на фактите, като за описаното в исковата молба липсват доказателства. Доколкото медицинската дейност е строго регламентирана в Закона за здравето, следва ищцовата страна да посочи кои законови разпоредби или утвърдени медицински стандарти (Наредба № 20/2010 г. за утвърждаване на общи медицински стандарти по хирургия, неврохирургия, гръдна хирургия, кардиохирургия, съдова хирургия, детска хирургия, пластично-възстановителна и естетическа хирургия и лицево-челюстна хирургия; Наредба № 21/ 28.06.2004г. за утвърждаване на медицински стандарт „Ортопедия и травматология“; Наредба № 2/ 10.01.2005г. за организация на профилактиката и контрола на

вътрешноболничните инфекции; Наредба № 3/ 08.05.2013г. за утвърждаването на медицински стандарт по превенция и контрол на вътрешноболничните инфекции (ВБИ)) са нарушили ответниците при осъществяването на лечение – чл.80 от ЗЗ и чл.6 ал.1 от Закона за лечебните заведения. Доказателства за действително извършените диагностика и лечение следва да се установяват единствено чрез История на заболяването, Епикризи и др. предвидени медицински документи. Според пълномощника на ответника Б.В., проследяването на проведеното лечение разкрива съвсем други факти. В УМБАЛ „Дева Мария“ не е била установявана ВБИ съобразно чл.31 ал.2 от Наредба № 49/ 18.10.2010г. и Наредба № 2/ 10.01.2005г. за организация на профилактиката и контрола на вътрешноболничните инфекции. Описаните данни за възпаление у пациентката се появяват за първи път едва на 18.05.2016г. или 9 месеца след оперативното лечение. Няма констатирани нарушения и от РЗИ-Бургас. В този период самата пострадала не се е явила на нито един контролен преглед, съотв. не е бил установен какъвто и да е медицински проблем. Прави се подробно описание на цялото лечение от установяването на заболяването, в т.ч. предприетите от ответника действия. Първоначалната операция е била успешна според медицинските стандарти. Отбелязва се, че в ЕР на ТЕЛК и от трите години – 2016, 2017 и 2018 г. е отразена „самостоятелна походка“ и „движенията в оперираната става са в границите на нормата“. Липсват медицински обосновани доказателства за връзка между операцията от 31.08.2015г. и болките и страданията на детето в резултат на възпалителния процес след 9 месеца. Гнойна рана от 30.09.2015г. не е отразена никъде. Белези на възпаление tumor (подутина), rubor (зачервяване), calor (болка) или functio laesa (ограничен ОД) са били описани за първи път при приемането на детето на 18.05.2016г. Към тази дата детето е афебрилно, ходи самостоятелно и без помощни средства, с влажна кашлица, гърло хиперемирано, изострено везикуларно дишане. Цит. са извадки от епикризите в МБАЛ „Хаджи Димитър“ – Сливен и ЕР на ТЕЛК – всички след м.октомври 2016г.

По отношение претендираните имуществени вреди ответната страна счита, че не са приложени каквито и да било доказателства за извършени разходи, свързани с конкретното лечение.

В отговора на исковата молба, ответникът д-р П. Ч. чрез процесуалния си представител твърди, че търсената от ответника отговорност

по чл.45 от ЗЗД изключва търсенето на отговорност по чл.49 от ЗЗД от болничното заведение, в което двамата ответници са в трудови отношения. По същество счита, че след извършването на 31.08.2015г. оперативно лечение, на 05.09.2015г. Т. С. е била изписана в добро състояние. За извършения на 29.09.2015г. контролен преглед не е налице медицинска документация и състоянието на ищцата не е ясно какво е било. Без да се е явявала на контролни прегледи, ищцата отново е била приета на 18.05.2016г., като отново е било извършено оперативно лечение. След 5 месечен период, на 24.10.2016г. пациентката е била приета в МБАЛ „Х.Димитър“ – Сливен, отново без да е ясен здравният ѝ статус. След още 4 месеца, без да е ясно дали спрямо детето са били извършвани предписаните процедури, Т.С. отново е приета в лечебното заведение на 20.02.2017г., за което ответникът няма информация. На 08.08.2019г. следва прием на детето в болница този път в София, без в рамките на тези 2 години да има данни за извършвани процедури, контролни прегледи, смяна на превръзки.

Ответната страна счита, че двамата лекари са направили всичко възможно като професионалисти за облекчаване здравословното състояние на детето, доколкото медицината е интердисциплинарна, комплексна наука. Липсва връзка между извършената първоначално оперативна намеса и настъпилото влошаване за период повече от 5 години. Негативните последици се дължат на нехайството на родителя на детето, с които са в причинно-следствена връзка. Доколкото са правени прегледи, това е било след влошаване състоянието на пациентката, а не за избягването му.

За претърпените имуществени вреди и връзката им с действия или бездействия на ответниците, не са представени никакви доказателства.

Чрез процесуалния си представител, ответникът УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД е подал отговор на исковата молба, в който твърди, че исковете са предявени след изтичане на установения 5-годишен срок за търсене на обезщетение от деликт. По същество исковата претенция е оспорена изцяло, като обективната истина е съвсем друга. Установеното при Т.С. заболяване – вродена луксация на тазобедрената става, е следвало да бъде установено на 7-ия ден чрез ехография, на 3-тия месец контролна ехография. При пропуск на 5-ия месец се извършва рентгенография на таза. При подобна ранна диагностика до оперативно лечение се прибегва при 3-5 % от установените

пациенти. При ищцата е предприето оперативно лечение поради откриване на заболяването след 1 г. и 9 месеца и то е било единственото възможно. Същото е по Клинична пътека (КП) 215 и се извършва не във всички ЛЗ в страната. Успешността на операцията се доказва с приложената в цялост медицинска документация от болничното заведение. Твърденията, че детето е постъпило на 29.09.2015г. в ЛЗ за сваляне на гипсовата имобилизация и тогава било установено, че раната събира гной, е невярно. Свалянето е протекло без да са били налице каквито и да било отклонения, което отново се доказва от приложените документи. Ако беше налице гнойна рана и съотв. повишена телесна температура при пациентката, това щеше да се прояви много по-рано през изминалите 9 месеца от операцията до последващото постъпване в ЛЗ. Проследен е целият период на лечение на детето в УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД, като изводът е, че не са били установени никакви отклонения в протичането на лечението. Установената инфекция в горните дихателни пътища при второто посещение в ЛЗ, може да е вследствие на настъпилите усложнения, но изминалият период от 9 месеца изключва като причина първоначалната оперативна намеса, поради периода за проява на симптоматика – от 2 до 6 седмици.

За извършени разходи по лечението не са представени никакви доказателства, а взетите осреднени цени не доказват връзка. Ищцата не е заплатила на ЛЗ и дължими 885 лв. за втората поред интервенция.

Конституираното като трето лице – помагач ЗАД „Булстрад Виена иншуриънс груп“ АД с адрес: гр.София, ул. „Позитано“ № 5 по застрахователна полица с покрити рискове „Професионална отговорност на медицински персонал“ с № ***** на страната на ответното УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД е депозирало писмено становище до съда, в което е посочило, че исковата молба е недоказана по основание и размер. Ищцовата страна не е посочила, в какво се състоят действията и бездействията на ответното дружество или на лицата, на които е била възложена работата. Поради това е остава неясно дали се твърди вредоносно действие от лекуващия екип или става дума за заразяване поради вътрешноболнична инфекция, което би обосновоало различна фактическа обстановка. Направени са възражения за изтекла погасителна давност, 5-годишна по отношение на главната претенция и 3-годишна за търсените лихви. Изрично се отрича осъществяването на деликт от служители на ответното лечебно заведение. Оспорено беше и

причиняването на описаната в исковата молба вреда по повод извършена работа – оперативна интервенция за регулиране на вродена луксация на бедро. Липсва причинно-следствена връзка между състоянието на ищцата и действията на служители на болницата – последните са спазили правилата и медицинските стандарти, доказателство за което е приложената медицинска документация. Епикризата за болничен престой от 05.09.2015г. показва, че детето е било изписано от болничното заведение с подобрене на състоянието. Настъпването на усложнения повече от 9 месеца след първоначалната хирургическа намеса, обосновава и липсата на причинно-следствена връзка с настъпилите усложнения. Това е явно от установената при сваляне на гипса на 30.09.2015г. липса на подуване, загняване, фистули или други усложнения. Болничното заведение е изпълнило всички задължения съобразно изискванията на закона и подзаконовата нормативна уредба по отношение недопускане на заразяване с вътрешноболнична инфекция. Оспорени бяха и всички изложени в исковата молба твърдения относно вреди, причинени от действия на д-р Б.В. и д-р П.Ч., както и че изобщо са настъпили вредни последици от действия на служители в болничното заведение. Вредите са настъпили в резултат от общото здравословно състояние на детето, което страда от вродена луксация на тазобедрена става и чести инфекциозни заболявания, както и неизвършване на нужните рехабилитационни процедури и контролни прегледи.

В съдебно заседание ищцата чрез процесуалния си представител поддържа исковата молба и счита, че претенцията следва да бъде уважена в пълен размер. Ангажира заключение на съдебно-медицинска експертиза и свидетелски показания. Доводи бяха изложени в писмени бележки.

В пледоарията си в съдебно заседание, пълномощникът на ответното дружество твърди, че исковете са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени. В подкрепа на защитната си теза ангажира тройна съдебно-медицинска експертиза и свидетелски показания. В писмени бележки бяха изложени подробни възражения.

В съдебно заседание пълномощникът на ответника д-р Б. В. счита, че иска следва да бъде отхвърлен изцяло като неоснователен, а също и поради липса на извършен деликт. Ангажира съдебно-медицинска експертиза и свидетелски показания. Защитната теза беше развита подробно в писмени

бележки.

Процесуалните представители на ответника д-р П. Ч. считат, че исковете следва да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани. Позовават се на заключенията на приетите единична и тройна съдебно-медицински експертизи, както и на свидетелските показания. В писмено становище подробно изложиха защитната си теза.

Третото лице – помагач не изпрати представител в съдебно заседание.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното.

Съдът приема, че исковата молба е допустима, като предявена пред надлежния съд според чл.105 и чл.104 т.4 от ГПК и от лице, което има правен интерес от водене на делото.

Предявеният иск е с правно основание чл.45 ЗЗД по отношение на ответниците Б. В. и П. Ч. и с правно основание чл.49 от ЗЗД спрямо ответното дружество. УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД е ответник в настоящото производство предвид безспорното обстоятелство, че д-р Б. В. и д-р П. Ч. са били в договорни отношения с дружеството по повод осъществената от тях първоначална оперативна намеса. Участието на ЗАД “Булстрад Виена иншуриънс груп“ АД като трето лице – помагач на страната на УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД е обусловено от сключената и действаща към 30.08.2015г. застрахователна полица с покрити рискове „Професионална отговорност на медицински персонал“ с № *****.

Не се спори, че на 30.08.2015 г. Т. С. е постъпила за планова операция в УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД на вродена луксация на бедрото едностранно, вдясно. Детето е било на възраст от 1 г. и 8 м. На 31.08.2015г. е било извършено оперативно лечение с оператор д-р Б. В. и асистент д-р П. Ч.. Извършена е била оперативна интервенция чрез оперативен достъп по Мърфи. Отрепатрирани са м. пириформис и м. глутеус медиус, прошити са и са откачени от залавните им места. Отрепатрирана е ставната капсула отпред, отгоре и отзад. Също така отрепатриране на м. илиопсолас и обшито с

държалка. Срязана е ставната капсула на определеното ниво, отстраняване на лиг. капитис феморис и на пануса от ацетабуларната ямка, освобождаване на ацетабулума до визуализиране на инцизурата. Наместена е била ставата, възстановена ставната капсула (дисталната част защита за ръба на ацетабулума, а с проксималния е направена дубликатура). Реинсериране на срязаните мускули. Щателна хемостаза, лаваж и вътреставен дрен. Поставяне на поясно-крачолен гипс в абдукция и вътрешна ротация, рентгенов контрол. Били са предписани медикаментозно ефералган и нурофен. На 05.09.2015г. пациентката е била изписана без усложнения, афебрилна и без циркулаторни смущения. На 18.05.2016г. от д-р Бурмов е било установено неуточнено усложнение и ищцата е изпратена в УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД, където е била поставена диагноза: флегмон на дясната глуеална област, с влажна кашлица, леко хиперимирано гърло. На следващия ден е бил извършен разрез по хода на подутината с проникване в дълбочина; извършена фасциотомия; отстранени некротични материи; обилен лаваж; поставен дрен; стерилна превръзка. Изписана на 23.05.2026г. в добро общо и локално състояние, ходи без помощни средства. На 28.10.2016г. Т.С. е била приета за лечение в МБАЛ „Х.Димитър“ – Сливен с диагноза остеомиелит на дясна бедрена кост. Извършен е бил разрез върху фистулите с достигане на бедрена кост; ексцизия и дебридман; изваден костен фрагмент; дренаж; стерилна превръзка; медикаментозна терапия. Изписана на 28.10.2016г. в добро състояние. На 20.02.2017г. Т.С. отново е приета за лечение в МБАЛ „Х.Димитър“ – Сливен с диагноза остеомиелит на дясна бедрена кост. Извършен щателен дебридман; кюретаж, лаваж и екстракция на един фрагмент; дренаж; стерилна превръзка и медикаментозно лечение. Изписана на 27.02.2017г. в добро общо състояние. На 08.08.2019г. ищцата е била приета за лечение в УСБАЛО „Проф. Бойчо Бойчев“ с диагноза остеомиелит на дясна бедрена кост. Извършена частична остеотомия на дясна бедрена кост; дебридман и ексцизия. Проведени са били подробни изследвания и последващи прегледи, като на 23.08.2019г. е окончателно изписана в стабилно общо състояние.

Според експертно решение на ТЕЛК с № 0969 от 039/ 25.02.2016г., на ищцата е определено 50 % НТР за срок до 01.02.2017г. с водеща диагноза: вродена луксация на бедрото едностранно. Следващото решение на ТЕЛК е с № 1644 от 065/ 06.04.2017г. с 50 % ТНР за срок до 01.04.2018г. с непроменена диагноза. С решение на ТЕЛК с № 3013/ от 111/ 21.06.2018г. е определена 50

% ТНР за срок до 01.06.2020г. с диагноза: други форми на остър остеомиелит.

В заключението си по приетата съдебно-медицинска експертиза (л.248-259), вещото лице д. П. е проследил проследил цялото лечение на ищцата. Към 25.02.2016г. при явяването си на ТЕЛК не е била установена гнойна рана, възпаление в дясното бедро, остеомиелит. Установеното впоследствие такова е било лекувано 4 пъти, последният път в УСБАЛО „Проф. Бойчо Бойчев“. За извършвано лечение в период от 9 месеца между първоначалната операция и постъпването на 18.05.2016г. в ответната болница за операция, няма съставена медицинска документация. В отговора на поставен от ответника Б.В. въпрос № 5, вещото лице е заключило, че няма пряка причинно-следствена връзка между така описаните две оперативни интервенции. В отговора на въпрос № 12, в лице е описало разликите между коксит – гнойно възпаление на ставата и остеомиелит – гнойно възпаление на костта (костен мозък, спонгиоза, периост). Ако при първоначалната оперативна интервенция се беше стигнало до инфектиране на ставата, би се развил коксит с първи симптоми след няколко дни: висока септична температура, ускорен пулс, втрисане, подуване на ставата, силна болезненост. Такива признаци не са били установени при свалянето на гипса, нито амбулаторни листове, в които да се описва възпалителен процес. Описани са хипотези за възникване на установения 9 месеца по-късно остеомиелит.

В съдебно заседание бе изслушано заключение на вещите лица д-р Мирчо Христов Марков, д-р Виктор Спасов и д-р Борис Емилов Кюркчиев по повод допуснатата тройна съдебно-медицинска експертиза, в което беше проследено протичането на лечението на Т. С. и последвалите действия на различни лекуващи лекари и болнични заведения. На установеното в заключението, съдът ще се спре подробно по-долу с оглед приетата фактология по делото.

Според показанията на свидетеля С. М. – о. в УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД, 30 дни след извършената операция през 2015г. е извършил смяна на превръзката и е установил спокойна оперативна рана. Не е установил никой от симптомите на възпаление – зачервяване, повишена температура, болезненост.

Свидетелката Р. М. – баба на ищцата, заяви, че докато детето било с гипс, имало жълтеникава течност и гипсът бил мокър. Първият и третият

конци на зашиването били отворени и раната не била заздравяла. Ходели на прегледи в частния кабинет на доктора, извършил операцията. Сменяли превръзките, но раната не заздравявала и излизала течност. Гледала детето месец след операцията, защото не можела да стъпва на крака си, но лекарите казвали, че операцията е сполучлива. И днес Т. не ходела на физическо, не можела да се завърти и да скочи, накуцвала. След свалянето на гипса и конците, детето имало температура – знаела от майка му.

Свидетелката С. Ш. – леля на ищцата, заяви, че и след операцията детето накуцвало, бързо се уморявало, имало болки в таза и крака. Свидетелката живее в Б. и виждала детето когато с майка си идвали в града. Раната постоянно течала, макар майката редовно да сменяла превръзките.

Според показанията на свидетелката С. Л. – личен лекар на Т. С. от 8 години, като е установила вродената луксация на дясната тазобедрена става още при първия преглед, като изпраща с направление детето при ортопед. На 09.09.2015г. е уставила, че детето е с бронхит, а на 14.09.2015г. вече има решение на ТЕЛК. На 07.10.2015г. установила първото гноясване на раната и дала направление за хирург, а на 26.10.2015г. и за рентгенография. Но в периода 26.10.2015 – м.януари 2016г. детето не се е явявало на прегледи при свидетелката и данните за гноясването са от майката. През следващите месеци не са посещавали личния лекар. На 16.01.2016г. установила, че раната е гноясала и отворена, а детето е с постоянна хрема и неимунизирано. На 16.05.2016г. майката заявила, че детето е паднало, което и е отразила в АЛ. на 01.06.2016г. детето е с обрив, кашлица и за педиатър. На 04.10.2016г. при физически преглед е установила, че шевове са отворени и раната е гноясала. Издава 2 направления през м.февруари и март 2017г. за ортопед по причина загноясване на раната. На 19.10.2017г. детето е с остро респираторно заболяване. На 14.06.2018г. е с установен остеомиелит. Следват още няколко заболявания от бронхит и един престой в софийска болница. При последните издадени направления, детето не е присъствало в кабинета, а са давани по сведения от майката. Свидетелката не е давала указания на майката, как да почиства раната, нито е лекувала детето от остри респираторни заболявания. Обратна информация за лечението на детето свидетелката не е получавала, с изключение на една снимка през 2015г.

Представените доказателства водят до извода за неоснователност на исковата претенция. Съгласно чл. 45 от ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Във всички случаи на непозволено увреждане, вината се предполага до доказване на противното. По отношение установяването на вродена луксация на дясната тазобедрена става на Т. С. и развитието на последвалите медицински намеси, съдът приема и се позовава изцяло на заключението на вещите лица по приетата тройна съдебно-медицинска експертиза (л.405-409). Описана е цялата приложена медицинска документация с изключение на тази от МБАЛ „Х.Димитър“ – Сливен, която лечебното заведение отказва да предостави въпреки усилията на съда. Диагнозата е била поставена едва на 18-тия месец след раждане на ищцата, което не е позволило прилагане на неоперативно лечение поради несигурни и лоши крайни резултати. Самата операция е отразена в приложен оперативен протокол № 3056/ 31.08.2015г. с проследяване на извършените манипулации. На 05.09.2015г. е била изписана в добро общо и локално състояние, афебрилна. Затова и вещите лица са приели, че липсват данни за свръхранна инфекция непосредствено след операцията. Към 30.09.2015г. майката е съобщила за секретиреща рана след сваляне на гипса. В експертното решение на ТЕЛК от 25.02.2016г. не е било установено Т.С. да е имала локален възпалителен процес и да е провеждала целенасочено лечение. Поради това и вещите лица са допуснали, че при свалянето на гипса детето е можело да има повърхностна рана около или върху цикатрикса, която впоследствие е зараснала без усложнения. За първи път усложнения са установени на 18.05.2016г. от д-р Ев.Булмов, поради което ищцата отново е постъпила в УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД с диагноза: неуточнено усложнение, свързано с вътрешноортопедични протезни устройства, импланти и трансплантанти, като е бил извършен разрез по хода на установената подутина, отстранени са били некротични материали, лаваж, поставен е дрен и стерилна превръзка. Ищцата постъпва отново на 24.10.2016г. в МБАЛ „Х.Димитър“ – Сливен, където е извършена ексцизия на две фистули дебридман. На 20.02.2017г. Т.С. е постъпила отново в МБАЛ „Х.Димитър“ – Сливен с диагноза остеомиелит на дясната бедрена кост. Фистулата е била разширена, направен е дебридман и кюретаж. Последната намеса е на 08.08.2019г. в УСБАЛО „Проф. Бойчо Бойчев“ с диагноза остеомиелит на дясна бедрена кост, като е била извършена частична остеотомия на дясна бедрена кост; дебридман и ексцизия. Проведени

са били подробни изследвания и последващи прегледи, като на 23.08.2019г. е окончателно изписана в стабилно общо състояние.

В хода на настоящото производство не се установи по несъмнен начин, че ищцата по време и в резултат на извършената на 31.08.2015г. хирургическа интервенция е претърпяла болки и страдания вследствие увреждания на здравето. Настъпилите усложнения са били установени 9 месеца след първоначалната операция, извършена от ответниците д-р Б. В. и д-р П. Ч. и няма никакви доказателства да са били в пряка причинно-следствена връзка с техните действия. И двете приети по делото СМЕ са категорични в изводите си, че първоначалната операция е проведена успешно и изцяло е постигнала целите си. Към настоящия момент Т.С. ходи дори без накуцване, няма установени възпаления и други усложнения. Налице са белези от оперативните намеси върху дясното □ бедро. От друга страна, ищцовата страна следваше да докаже, че е ответниците лекари са нарушили конкретна правна норма, в случая относно извършването на медицинска дейност или са нарушили добри медицински практики (Закона за здравето; Наредба № 20/2010 г. за утвърждаване на общи медицински стандарти по хирургия, неврохирургия, гръдна хирургия, кардиохирургия, съдова хирургия, детска хирургия, пластично-възстановителна и естетическа хирургия и лицево-челюстна хирургия; Наредба № 21/ 28.06.2004г. за утвърждаване на медицински стандарт „Ортопедия и травматология“; Наредба № 2/ 10.01.2005г. за организация на профилактиката и контрола на вътрешноболничните инфекции; Наредба № 3/ 08.05.2013г. за утвърждаването на медицински стандарт по превенция и контрол на вътрешноболничните инфекции (ВБИ) и т.н.). Такова доказване не беше успешно проведено в настоящото производство.

Твърденията на ищцовата страна са неоснователни и не се подкрепят от събраните по делото доказателства. Както е постановил ВКС в своята практика (решение № 89/ 27.10.2020г. по гр.д.№ 1694/2019г., III г.о.), следва да е налице безспорност на причинно-следствената връзка между действията/ бездействията на лекарите и настъпили увреждания у ищцата, предизвикали болки и страдания. Както беше разяснено от вещите лица в експертизите (л.413, стр.2) и в отговорите на поставени въпроси в съдебно заседание, между коксит и остеомиелит са налице съществени различия. При коксита е налице възпаление на тазобедрената става и може да бъде получено

директно от бактериално замърсяване по време на инвазивна манипулация, операция или по хематогенен път. При остеомиелита първоначалното възпаление засяга костта с развитие на възпалителна реакция или абцеси в нея. Това може да е следствие от открити травми чрез външна контаминация или по ендогенен път. Ако при ишцата си беше стигнало до бактериално замърсяване на ставата по време на операцията и съотв. се бе развил остър гноен постоперативен коксит, би се стигнало до бърза прогресия, рязко влошаване на общото състояние, висок фебрилитет и опасност от развитие на сепсис. По делото няма доказателства за развитието на такова заболяване, същото не е било установено и при прегледа в ТЕЛК към 25.02.2016г. По отношение на установения остеомиелит – същият би могъл да се причини от местни огнища, най-често възпаление на дихателните пътища, носоглътката, тонзилите, носните кухини. Микроорганизми от възпалителния процес в тези огнища могат да попаднат по кръвен път в крайни разклонения на метафизарни и диафизарни съдове и да предизвикат възпалителен процес на костта. Подобни твърдения съвпадат с установените чести оплаквания на детето от кихане, течащи секрети от носа. В тази насока са и показанията на разпитаната Д. Л. – личен лекар на Т. С. от 8 години.

Подмятанията на пълномощника на ишцата, че Д. Л. се страхувала да каже истината, следва да се приемат като теза, неподкрепена с никакви доказателства – същата даде показания пред съда. Още по-малко имат опора в събраните по делото доказателства заиграванията на пълномощника с факта, че Т. С. принадлежи към р. малцинство в България. Ако тезите на адв. Ганев имаха общо с реалността, на детето нямаше да бъде направена една толкова трудна и сложна операция. Колкото до заплащането □, сумата е 800 лв. за избор на екип – едва ли може да се допусне, че самата операция е с такава цена.

Отговорността на МБАЛ“Дева Мария“ ЕООД произтича от нормата на чл.49 от ЗЗД, поради наличието на договорни правоотношения с д-р Б.В. и д-р П., тъй като няма спор, че дружеството е възложило на лекарите извършването именно на медицинска дейност и евентуално констатираните вреди биха били причинени при и по повод изпълнението на тази работа. Следователно отхвърлянето на исквете против двамата лекари обосновава и неоснователността им спрямо лечебното заведение.

Предвид освобождаването на ищцата от заплащане на такси и разноски от РС-Сливен, разноските остават за страните и съда така, както са направени.

Мотивиран от горното и на основание чл.45 и чл.49 от ЗЗД,
Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Т. А. С. с ЕГН *****, чрез законния ☐ представител нейната майка А. С. Й. с ЕГН *****, с адрес: гр.К., кв. И. *, чрез пълномощник адв.Ганчо Ганев с личен номер 1700373010 при АК-София, със съдебен адрес: гр.София, ул. „Лавеле“ № 19, ет.3 против Б. Й. В. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр.С. **, ул. „Р.“ № *, ет. *, ап. *, с адрес за призоваване по месторабота: гр.Б., кв.В., ул. „А.С.“, чрез управителя на УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД, ЕИК 200800019, представлявано от управителя д-р Х. К. Якимов, чрез пълномощник адв. Мариана Антимова Досева с личен номер 1300007430 от АК-Враца, с посочен електронен адрес, П. Д. Ч., с адрес за призоваване по месторабота: гр.Б., кв.В., ул. „А.С.“, чрез управителя на УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД, ЕИК 200800019, представлявано от управителя д-р Х. К. Якимов, чрез пълномощник адв. Милен Козарев от АК-Бургас, със съдебен адрес: гр.Бургас, ул. „Гладстон“ № 1, ет.1 и УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД, ЕИК 200800019, представлявано от управителя д-р Х. К. Якимов, чрез пълномощник адв. Елена Методиева Кокаларова от АК-Бургас, със съдебен адрес: гр.Бургас, ул. „Васил Левски“ № 16, ет.3, офис 309, да бъдат осъдени ответниците солидарно да заплатят обезщетение за неимуществени вреди в размер на 120 000 (сто и двадесет хиляди) лв. за претърпени болки и страдания вследствие на некачествено лечение на вродена луксация на тазобедрената става вляво довела до гнойна рана, фистула и последващ остеомиелит през периода от 05.09.2015г. до завеждане на исковата молба, сумата от 925.60 (деветстотин двадесет и пет лв. шестдесет ст.) предявени частично от 2425.60 лв. имуществени вреди, мораторна лихва върху сумата от 120 000 лв. от 05.09.2015 до завеждане на исковата молба, ведно със законната лихва върху претендираните суми от завеждане на исковата молба до окончателното заплащане, като неоснователни.

Производството по делото се проведе при участие на ЗАД

„Булстрад Виена иншуриънс груп“ АД с адрес: гр.София, ул. „Позитано“ № 5
- трето лице – помагач на ответното УМБАЛ „Дева Мария“ ЕООД.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд –
гр.Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____